

สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียน
สอนคนตาบอดในประเทศไทย*

COMPETENCY OF EDUCATIONAL INSTITUTION ADMINISTRATORS BASED
ON THE PERCEPTION OF PERSONNEL IN SCHOOLS PROVIDING
TEACHING FOR THE BLIND IN THAILAND

หนึ่งฤทัย พวงเพชร¹, วิเชียร รุ้ยยืนยง²

Nuengruethai Phuangpetch¹, Wichian Rooyuenyong²

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ^{1,2}

Northeastern University^{1,2}

Email : nuengruethai.phuangphet@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และพนักงานโรงเรียน จำนวน 357 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างรายคู่

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2. จากผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานในภาพรวม ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริการที่ดี ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ด้านการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม และด้านการทำงานเป็นทีม ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์ทำงานมีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการทำงานเป็นทีมมีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : สมรรถนะ; ผู้บริหาร; โรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study competency of educational institution administrators in schools providing teaching for the blind in Thailand and 2) to compare competency of educational institution administrators based on the perception of personnel in schools providing teaching for the blind in Thailand classified by educational level and work experience. The sample group of 357 administrators, teachers, and school employees. The statistics used in the data analysis comprised percentage, mean, standard deviation. Statistics used to test hypothesis, when the difference was found in pairs.

The research showed that: 1. The competency level of educational institution administrators based on the perception of personnel in schools providing teaching for the blind in Thailand was found that all aspects were at the highest level of opinion. 2. The results of the comparison of the competency of educational institution administrators based on the perception of personnel in schools providing teaching for the blind in Thailand classified by educational level and work experience, in overall, were found that the aspect of a good service achievement, the aspect of accumulating expertise in careers, the aspect of adherence to righteousness and ethics and team working, in overall, were not different, while work experience was different, when considering each aspect, it was found that team working was different.

Keywords : Competency; Administrators; Schools providing Teaching for the Blind in Thailand

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

“งานช่วยเหลือคนพิการนี้ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้พิการไม่ได้อยากจะเป็นผู้พิการและอยากช่วยเหลือตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยให้สามารถที่ปฏิบัติงานอะไร เพื่อชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งที่หนักในครอบครัว หนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อจะทำให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม” พระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ 9 ทรงพระราชทานไว้เมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2517 (สุจินต์ สว่างศรี, 2550) นับจากนั้นเป็นต้นมาได้มีการระดมสรรพกำลังทั้งในภาครัฐและเอกชนเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านการศึกษา รัฐบาลได้ออกกฎหมายเพื่อรับรองสิทธิทางการศึกษาของคนพิการให้เท่าเทียมกับทุกคนในสังคม โดยจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้ระบุตามความในมาตรา 10 วรรคสองและวรรคสามว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่

สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ได้เน้นย้ำที่จะให้คนพิการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตสามารถได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาพร้อมและเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น ผ่านการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับคนพิการตามบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น ผู้บริหารสถานศึกษานับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะต้องเป็นผู้นำในการพัฒนา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ถือเป็นองค์กรหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างคน พัฒนาคน และคุณภาพของคนให้คนไทยเป็นที่ยอมรับของชาวโลก ด้วยนวัตกรรมการบริหารจัดการ โดยเฉพาะการบริหารองค์กรการศึกษา ในบริบทสังคมโลกในรูปแบบของโลกไร้พรมแดน (Borderless World) โลกาภิวัตน์ (Globalization) ความเป็นสากล (Internationalization) ยุคข้อมูลข่าวสาร (Information Technology) อีกทั้งในขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านวิกฤตทางเศรษฐกิจ และการเมืองควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของโลกในศตวรรษที่ 21 รัฐบาล จึงได้มีการเตรียมคนไทย 4.0 ให้เป็น “มนุษย์ที่ สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการพัฒนา “คนไทย 4.0 สูโลกที่หนึ่ง” คือ คนไทยที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) และมีจิตใจที่งดงาม (Heart) การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการเตรียมคนไทย 4.0 สูโลกที่หนึ่ง ตามนโยบายของรัฐบาล คือ THAILAND 4.0 โมเดล ขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และ ยั่งยืน (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา, 2559) การเตรียมคนไทย 4.0 มีแนวทางในการพัฒนา คือ พัฒนาหลักสูตรและ กระบวนการเรียนการสอน ระบบบริการจัดการการเรียนรู้รองรับการพัฒนาไปสู่คนไทย 4.0 ปรับกระบวนการทัศน์และทักษะครูไทย ภายใต้ครูไทย 4.0 พัฒนาระบบการเรียนการสอนรองรับการพัฒนาไปสู่คนไทย 4.0 และวางระบบนิเวศน์ในการสนับสนุนการเรียนรู้ของคนไทยภายใต้ยุคการศึกษาไทยแบบ 4.0 (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา, 2559) และการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพคนสู่ความสำเร็จที่สำคัญที่สุดคือ “สถานศึกษา” การขับเคลื่อนการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพการศึกษาที่แท้จริงนั้นเรื่องสำคัญที่สุดในสถานศึกษา คือ “ผู้บริหาร” เพราะผู้บริหาร เป็นผู้แปลงนโยบาย สู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษา (บวร เทศารินทร์, 2559)

สมรรถนะการบริหารโรงเรียนทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพและเป็นคุณสมบัติที่สามารถวัดและประเมินผลได้ในการพัฒนา และสามารถกำหนดผลงานในองค์กร ดังที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2553) ได้กำหนดสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา 4 สมรรถนะ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การสั่งสมความ

เชี่ยวชาญในงานอาชีพ และการทำงานเป็นทีม และสมรรถนะประจำสายงาน 4 สมรรถนะ ได้แก่ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ การสื่อสารและการจูงใจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การมีวิสัยทัศน์ รวมถึงการกำหนดกรอบนโยบายในการบริหารจัดการการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และแนวคิดที่สอดคล้องกับกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลง จึงถือได้ว่าเป็นก้าวอย่างที่สำคัญซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับจะต้องระดมความคิดและปรับกระบวนการทัศนทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนให้มีคุณภาพ

จากการศึกษาบริบทของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย ผู้บริหารโรงเรียนบางแห่งยังขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านโรงเรียนเฉพาะความพิการ เนื่องจากผู้บริหารมาจากกรโยกย้ายหรือการแต่งตั้ง จึงทำให้ผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์ในการบริหาร การมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนยังต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งจากการรายงานผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ดังผลการรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report) ประจำปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนการศึกษาคนตาบอดขอนแก่น โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดนครราชสีมา โรงเรียนสอนคนตาบอดสันติจินตนา จังหวัดแพร่ โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดร้อยเอ็ด ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษามีการโยกย้ายและเปลี่ยนแปลงเสมอ รวมทั้งครูและพนักงานโรงเรียนก็มีการเปลี่ยนแปลงด้วย จึงส่งผลให้ผู้บริหารต้องพบกับปัญหาด้านการทำงานเป็นทีม การประสานงานกับผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้รับบริการอย่างต่อเนื่อง ดังปรากฏในทำเนียบผู้บริหารในผลการรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report) ประจำปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดขอนแก่น โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดร้อยเอ็ด โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดแม่สาย จังหวัดเชียงราย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย ซึ่งมีทั้งหมด 15 โรงเรียนโดยผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการบริหารโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทยและให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา อันจะก่ออรรถประโยชน์แก่โรงเรียนสอนคนตาบอดและประเทศชาติยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย

2.2 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย โดยจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย ได้ใช้ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการวางแผน จัดการ ปรับปรุงและพัฒนาเพื่อนำมากำหนดนโยบายกลยุทธ์ในการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของ โรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย ในปีต่อไป

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของ บุคลากรในโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และพนักงานในโรงเรียนสอนคนตาบอดใน ประเทศไทย ปีการศึกษา 2564 จำนวน 15 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นผู้บริหาร 15 คน ครู 197 คน พนักงานโรงเรียน 174 คน รวมทั้งสิ้น 386 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 15 คน ครู จำนวน 127 คน และพนักงานโรงเรียน จำนวน 188 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 357 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม ประเภทปลายปิด ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยศึกษาจากแนวคิดต่างๆ ข้อมูลจาก เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน จากนั้นได้ขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ ปรึกษางานวิจัย เพื่อนำมาประกอบในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ สมรรถนะหลัก มี 4 ด้าน คือ ด้านการ มุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการบริการที่ดี ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ และด้านการทำงานเป็น ทีมที่มีสมรรถนะประจำสายงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและการ จูงใจ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการมีวิสัยทัศน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA) กรณีพบความ แตกต่างใช้วิธีทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

5. ผลการวิจัย

5.1 สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย พบว่า สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทยรายด้าน โดยรวมเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการทำงาน เป็นทีม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.54$, S.D = 0.42) อยู่ใน ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ($\bar{X} = 4.48$, S.D.=0.36) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการบริการที่ดี ($\bar{X} = 4.42$, S.D.=0.33) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

5.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดใน ประเทศไทย พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเปรียบเทียบความแตกต่างสมรรถนะของ ผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย มีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

6.1 จากการศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอภิปรายผล เป็นรายด้าน ดังนี้

6.1.1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ มีกระบวนการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สามารถพัฒนาและสร้างสรรค์ ผลงาน การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบและ สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จถึงแม้จะ เป็นงานที่มีความยากและท้าทาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริฉัตร ช่อชิต (2559) ได้ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ผลการวิจัย พบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อสมรรถนะ ผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สมรรถนะ ผู้บริหารสถานศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ อยู่ใน ระดับมากที่สุด

6.1.2 ด้านการบริการที่ดี สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริการที่ดี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการสร้าง ความพึงพอใจให้แก่ผู้มารับ บริการ ให้ความสำคัญโดยการปฏิบัติด้วยความเสมอภาค และให้เกียรติ และผู้บริหาร อุทิศตนให้กับ งานที่สร้างความประทับใจ ทุ่มเททำงานด้วยหัวใจ บริการอย่างเต็มที่ บริการอย่างรวดเร็ว รับฟัง ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ จากผู้มารับ บริการและนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิ ภาพ ยิ่งขึ้น ใส่ใจในการให้บริการต่อ นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชน ช้าราชการ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้บริหาร มีบุคลิกภาพดี การแต่งกายสะอาด มีความสุภาพและมีการใช้ภาษา เพื่อการ สื่อสาร อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถควบคุมอารมณ์ มีความอดทนต่องานบริการแม้ ถูกตำหนิต่อ ว่า แสดงถึงความตั้งใจในการพัฒนาและปรับปรุงการบริการอย่างสม่ำเสมอซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ เนียม ณะแก้ว (2554) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสมรรถนะการบริการ ที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด

6.1.3 ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้าน การส่งเสริม ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีทักษะ ในการ บริหารโดยสามารถบริหารงานได้สำเร็จคล่องตามบทบาทหน้าที่ที่ รับผิดชอบ รับรู้ข่าวสารหรือ สารสาระ สนเทศได้อย่างรวดเร็วและนำมาประยุกต์ใช้ใน การบริหารงาน สามารถนำความรู้ในเชิง วิชาการ มาประยุกต์ในการทำงานได้อย่างดี และสร้าง นวัตกรรมโดยใช้การวิจัย เป็นฐานในการ พัฒนา และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น อาทิ เช่น ผู้ได้บังคับบัญชา สามารถกำหนดทิศทาง ความสำเร็จ ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้อื่นได้ ตลอดจน นำนวัตกรรมใหม่มาใช้ใน การพัฒนางานและ

ตนเองอยู่เสมอ สามารถเลือกวิธีการจัดการ ความรู้ในการพัฒนางาน และมีการประยุกต์ทักษะการทำงานด้านคอมพิวเตอร์มาใช้เป็น เครื่องมือในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุญาดา ศิริบุรพงศา (2553) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหาร และองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักบริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษาที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความเชี่ยวชาญของบุคคลการพัฒนา ตนเอง อยู่ในระดับมาก

6.1.4 ด้านการทำงานเป็นทีม สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการทำงานเป็นทีมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารยกย่อง ชมเชยให้รางวัล และให้เกียรติสมาชิกในทีม เสมอ ผู้บริหารใช้หลักการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยความตั้งใจ และใส่ใจในการทำงาน ช่วยเหลือผู้อื่นในทีมอย่างเต็มที่ ความสามารถ กรณีที่ทีมเกิดปัญหาในการทำงาน ส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยด้านต่าง ๆ แก่ ผู้ปฏิบัติงานและให้โอกาส ในการนำความรู้ที่มีมาใช้ในการทำงานของตน และพร้อมที่จะทำงาน ร่วมกับผู้อื่นในทีมได้ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดของทีม ตลอดจนผู้บริหาร ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและร่วมมือกับสมาชิกในทีมในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ โสมราช (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อสมรรถนะผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยสมรรถนะผู้บริหาร สถานศึกษาด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และอยู่ในระดับมากที่สุด

6.2 จากผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ผลจากการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน ซึ่งไม่เป็นตามที่สมมุติฐานตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิด เห็นว่าสมรรถนะ ของผู้บริหารสถานศึกษาในทุกด้านเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรประพฤติและปฏิบัติในการพัฒนาสถานศึกษา มุ่งไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญ์ณพัชร เพิ่มพูน (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ภาคใต้ พบว่า ครูที่มีระดับการ ศึกษาต่างกันมีความคิดเห็น ต่อสมรรถนะ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถาน ศึกษาโรงเรียน จุฬารัตนราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพ รวมและ รายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามที่สมมุติฐานตั้งไว้ เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของการเปรียบเทียบสมรรถนะ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทยด้านการทำงานเป็นทีมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี

ประสบการณ์ในการทำงาน 11-10 ปี กับประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะ ผู้บริหาร สถานศึกษา ในด้านการทำงานเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี จะยังไม่เห็น ความสามารถ เกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการทำงานเป็นทีม ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ด้วยความตั้งใจและใส่ใจในการทำงานช่วยเหลือผู้อื่นในทีมอย่างเต็มความสามารถ เมื่อในทีม เกิด ปัญหาในการทำงาน ส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยด้านต่าง ๆ แก่ ผู้ปฏิบัติงาน ได้ชัดเจน เท่ากับผู้ตอบแบบ สอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ภูคินี มีวานา (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกประสบการณ์ การทำงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพของ คุรุสภาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจพร วาทิกานท์ (2559) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานโดยภาพรวมแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีนโยบายการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็นลำดับแรก และด้านอื่นๆ ตามลำดับ

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย

7.3.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย

8. บรรณานุกรม

กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. (2559). **พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน**. สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564. จาก <https://waa.inter.nstda.or.th/stks/pub/2017/20171114-draeqa-blueprint.pdf>

- กัญญ์ณพัชร เพิ่มพูน. (2557). สมรรถนะการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียน
จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ขจรศักดิ์ โสมราช. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล
ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- เนียม ณะกาแก้ว. (2554). สมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ขอนแก่น เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บวร เทศารินทร์. (2559). นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล. สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564.
จาก <http://www.drborworn.com/articleDetail.asp?id=13473>
- เบญจพร วาทีกานท์. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ปาริฉัตร ซ่อชิต. (2559). สมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภคินี มีวานา. (2559). สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อ่างทอง ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา. สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564. จาก
http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-1_1510060411_is-bkk7-sec2-0022.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2553). คู่มือการปฏิบัติงานของ
อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งในส่วน
ราชการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2550). การส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของ โรงเรียนลพบุรีปัญญานุกูล
จังหวัดลพบุรี. กรุงเทพฯ : โครงการวิจัยตามแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการใน
สังคมไทย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- สุญาดา ศิริบุรพงศา. (2553). สมรรถนะของผู้บริหารและองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาใน
เขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 6.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยศิลปากร.